

[A. C. D. Petersen.]

sagt, at det var urimeligt at paastaa, at vi skal bestille mindre i dette Land, at Produktionen skal være mindre, men der er sket een Ting, som det danske Landbrug ikke har været opmærksom paa, der er sket dette, at det danske Landbrug har koncentreret sig om enkelte bestemte Produktionsgrene, dels maaske ved Uforstand, idet man, da man saa, at en eller anden af disse store Produktionsgrene var meget lønnende, gik bort fra en mindre lønnende og koncentrerede sig om den mere lønnende, og dels fordi Udlandet ved sin økonomiske Politik har slaaet disse mindre Produktionsgrene ud af det danske Landbrugs Hænder. Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at de Produktionsmidler, hvormed det danske Landbrug i sin Tid producerede Heste, nu er overført til Svineproduktionen, og Hesteproduktionen er fuldstændig stagneret, den stagnerer saaledes, at medens det, saa vidt jeg husker, er almindeligt, at vi tillægger 56 000 Føl om Aaret, har vi i de sidste Aar kun tillagt 15 000 til 16 000. Da vi her i Landet aarligt skal bruge 36 000 Heste, betyder det, at det danske Landbrug i Løbet af faa Aar bliver Importør for at skaffe sig de nødvendige Heste til Driftens Opretholdelse, i Stedet for at det før var Eksportør i denne Vare. Det er muligt, at det ikke gør saa forfærdelig meget, hvis vi virkelig kan købe det Produktionsmiddel for det danske Landbrug, som hedder Hestekræfter, billigere i Udlandet, end vi selv kan producere det, men hvis det, som jeg før sagde, betyder, at de Produktionsmidler, der har været anvendt til en Produktion, overføres til en anden Produktionsgren, som derved fører sine Produkter frem paa Markedet i et saadant Omfang, at det virker prisnedsættende, saaledes at denne Produktionsgren i Virkeligheden bliver urentabel, saaledes som vi i Øjeblikket ser det med Svineproduktionen, bliver det skæbnesvangert for Landbruget. Det er ikke alene Hesteproduktionen, der saaledes er blevet slaaet ud af Landbrugets Hænder. Jeg vil ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at vi tilrettelægger vort Forbrug af et nødvendigt Næringsmiddel som Hvedemel mere og mere paa Indførsel. Det Hvedemel, vi for Øjeblikket bruger mest af her i Landet, kommer fra Amerika og fremstilles i vort Naboland Sverige. Dette Hvedemel er en Luksusvare, der betales med indtil en 20 Ø. pr. kg højere Pris end den, hvortil vi kan fremstille Hvedemel af vor hjemmeavlede Hvede. Der er ingen Tvivl om, at ogsaa dette be-

tyder, at en af vore Biproduktioner er slaaet os af Hænde, hvad igen betyder, at de Produktionsmidler, man i sin Tid anvendte hertil, ogsaa nu koncentrerer om vore tre store Udførselsartikler, Smør, Flæsk og Æg. Det er dette, jeg tror, at vore Landbrugsraadgivere med den højtærede Statsminister i Spidsen har glemt eller har overset.

Naar nu den højtærede Stats- og Landbrugsminister om et Øjeblik faar Ordet i denne Sag, vil jeg derfor gerne høre, om det virkelig er Statsministerens Mening, at Produktionsvilkårene i vort Land kan blive af en saadan Art, at vi stadig kan koncentrere os om disse tre Opgaver og lade alle andre ude af Betragtning, eller om Statsministeren vil give mig Ret i, hvad jeg har sagt Gang paa Gang. Det danske Landbrug skal naturligvis ikke indskrænke sin Produktion, saaledes som det paa et Møde, som det ærede Medlem Hr. Tange for et Par Dage siden holdt i Ringe, blev udtalt, at vedkommende havde forstaaet mine Udtalelser paa Landøkonomisk Selskabs Generalforsamling, idet han sagde, at jeg skulde have henstillet til det danske Landbrug at bestille noget mindre, det vilde være heldbringende for det. Nej, en saa ubegribelig Naivitet har jeg naturligvis ikke tilladt mig, og jeg vil kun sige, at naar en Mand har forstaaet mig saadan, maa han enten selv være naiv eller have Mangel paa Opfattelsesevne. Nej, jeg siger, at det danske Landbrug har en mægtig Bærekraft i sin Produktion, det danske Landbrug maa under disse vanskelige Vilkår, saaledes som den højtærede Statsminister saa ofte har sagt, bruge alle mulige Midler, anvende den størst mulige Energi i sin Produktion, men det maa ogsaa vide, at man er nødt til at have for Øje, at det skal være en alsidig Produktion, saaledes at man ikke, samtidig med at forcere Produktionen, forringer Økonomien.

Jeg mener saaledes at kunne konstatere, at de tre Aarsager til Landbrugskrisen er Skatternes Tryk, Valutalovens Virkninger og Udlandets økonomiske Indkredsningspolitik, hvortil kommer Lønningernes Højde og Arbejdstidens Korthed, og hvis man vil gøre en virksomhedsfuld Indsats mod Krisen, maa man søge at afhjælpe Vanskelighederne ved disse Punkter. For det første Punkts Vedkommende vil jeg sige, at der skete en glædelig Vending i Venstres økonomiske Politik ved Valget i Fjor, idet det store demokratiske Venstreparti i Virkeligheden da for første Gang mødte med Kravet om de offentlige Udgifters Nedsættelse. Saa sent som i 1921—22, og maaske endnu senere, ved vi, at Venstre med Regeringen i Spidsen